

Fiduciaire Actualiteiten.

Redt Cassatie uw villavenootschap?

Diverse media verkondigden deze zomer dat er, ingevolge de recente rechtspraak van het Hof van Cassatie, geen rem meer staat op de aftrekbaarheid van kosten met betrekking tot villa's en appartementen aan de kust die vennootschappen in vruchtgebruik of volle eigendom bezitten. Enige nuance is op zijn plaats. Reeds lang staat het standpunt van het Hof van Cassatie vast dat, uit het beginsel dat alle inkomsten van een vennootschap beroepsinkomsten zijn, niet voortvloeit dat ook al haar kosten aftrekbare beroepskosten zijn. Terzelfdertijd verkondigde het Hof van Cassatie dat kosten slechts aftrekbaar zijn indien ze gemaakt zijn in het kader van de maatschappelijke activiteit van de vennootschap, zoals die blijkt uit haar statutair doel.

Statutair doel en maatschappelijke activiteit zijn irrelevant

In enkele recente arresten wordt het bovenvermeld standpunt volledig herzien. Cassatie stelt in deze arresten dat wanneer inkomsten uit verrichtingen, die niet kaderen binnen het statutair doel of binnen de maatschappelijke activiteit, als beroepsinkomsten belastbaar zijn, de kosten met betrekking tot deze verrichtingen ook fiscaal aftrekbaar kunnen zijn. Met andere woorden, de aftrekbaarheid van kosten kan niet langer worden geweigerd met als louter argument dat ze niet kaderen binnen het statutair doel of de maatschappelijke activiteit.

Het Hof van Cassatie zet hiermee de deur op een kier voor de aftrek van kosten die buiten het statutair doel of de maatschappelijke activiteit zijn gemaakt. Maar, opdat de kosten ook effectief aftrekbaar zouden zijn, dient nog steeds te worden voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 WIB 92. Dit houdt onder meer in dat de kosten moeten worden gemaakt om belastbare inkomsten te behouden of te verwerven. In het licht van deze recente Cassatierechtspraak betekent dit dat de kosten inherent moeten zijn aan de effectief uitgeoefende activiteit.

Indien de villa of het appartement wordt verhuurd, kan ons inziens worden gesteld dat de verhuur van deze onroerende goederen als een effectief uitgeoefende activiteit van de vennootschap kan worden beschouwd, waardoor de kosten verbonden aan de villa of appartement ook aftrekbaar zijn.

Wat met de gratis terbeschikkingstelling van onroerende goederen?

Wanneer een vennootschap een onroerend goed gratis ter beschikking stelt van haar bedrijfsleider, wordt de aftrekbaarheid van de kosten verbonden aan dit onroerend goed dikwijls verdedigd op basis van de zogenaamde "bezoldigingstheorie". Dit houdt in dat wanneer een vennootschap kosten maakt met het oog op het vergoeden van prestaties die de bedrijfsleider voor de vennootschap heeft geleverd, deze kosten aftrekbaar zijn als beroepskost.

De recente koerswijziging van het Hof van Cassatie lijkt weinig verandering te brengen aan deze bezoldigingstheorie. Ook hier dienen de voorwaarden van artikel 49 WIB 92 te worden nageleefd. In casu vormen de kosten aftrekbare beroepskosten indien kan worden aangetoond dat het voordeel toegekend aan de bedrijfsleider de tegenprestatie vormt van door hem geleverde prestaties.

Dick Decrock, ddecrock@deloitte.com

Conclusie

De aanvalspiste van de administratie (verwerping van de kosten gemaakt buiten het statutaire doel of de maatschappelijke activiteit) lijkt ten dode opgeschreven. Dit houdt evenwel niet in dat dergelijke kosten per definitie aftrekbaar zijn. Daarvoor moet worden voldaan aan de aftrekbaarheidsvoorwaarden van art. 49 WIB 92. Hetzelfde geldt indien men de aftrek wil verdedigen op grond van de bezoldigingstheorie.

Inhoud

- 1 Redt Cassatie uw villavenootschap?
- 2 Is de taxshelter 2.0 een kaskraker voor uw bedrijf?
- 3 In het kort
- 4 Vraag en antwoord
- 4 Private Governance

Is de taxshelter 2.0 een kaskraker voor uw bedrijf?

Sinds 1 januari 2015 is de wetgeving omtrent de taxshelter grondig gewijzigd. Hoewel het rendement strikt gereguleerd is, blijft de investering in een taxshelter een interessante keuze, zeker in de huidige periode van lage rentevoeten.

Taxsheltermechanisme

Het oude systeem, waarbij de investering bestond uit een gedeelte lening en een gedeelte rechten, werd volledig verlaten. In ruil voor een investering in een audiovisueel werk geniet de investerende vennootschap vanaf 1 januari 2015 een belastingvrijstelling van 310 % op het geïnvesteerde bedrag.

De effectieve belastingvrijstelling zal evenwel afhankelijk zijn van het toepasselijke tarief in de vennootschapsbelasting. Een vennootschap onderworpen aan het verlaagd tarief in de vennootschapsbelasting moet een belastbare basis hebben van minstens 90.000 EUR vooraleer de investering in een taxshelter een positief rendement zal genereren.

De belastingvrijstelling wordt toegekend in twee verschillende fasen. In het boekjaar waarin de raamovereenkomst wordt ondertekend, wordt er in eerste instantie een **voorlopige belastingvrijstelling** toegekend. Deze wordt verwezenlijkt door een overboeking van de te bestemmen winst naar een onbeschikbare vrijgestelde reserve.

Deze overboeking naar de belastingvrije reserves kan de toepassing van andere fiscale optimalisaties in het gedrang brengen. Zo zijn de reserves die aangewend worden voor de overboeking niet beschikbaar om aan te leggen als liquidatiereserve. Deze onbeschikbaarheid is echter slechts van tijdelijke aard en dit tot bij de definitieve belastingvrijstelling.

De jaarlijkse vrijstelling is (zoals vroeger) beperkt tot maximaal 50 % van de belastbare gereserveerde winst van het belastbare tijdperk en in absolute termen beperkt tot maximaal 750.000 EUR.

De jaarlijks beschikbare gereserveerde winst wordt beïnvloed door verschillende factoren. Zo zal de belastbare gereserveerde winst negatief beïnvloed worden door de uitkering van een dividend of een tantième.

De toekenning van de **definitieve vrijstelling** is afhankelijk van het verkrijgen van het taxshelterattest. Dit wordt door de administratie afgeleverd bij de oplevering van de productie. Bovendien zal er aan dit attest een fiscale waarde worden toegekend. Deze is afhankelijk van de naleving van de vooropgestelde voorwaarden in de wetgeving, zoals onder andere de kwalificerende productie- en exploitatiekosten, de voltooiing van de film, ... Op basis van deze fiscale waarde zal de definitieve vrijstelling berekend worden en zal de voorlopige vrijstelling geëvalueerd en zo nodig aangepast worden.

Aangezien de definitieve vrijstelling via de resultaatbestemming verwerkt wordt, komt de reserve op dit moment wel in aanmerking voor de aanleg van een liquidatiereserve.

Naast het belastingvoordeel dat investeerders van deze taxshelter kunnen genieten, zal er eveneens een opbrengst toegekend worden op het opstaande "investeringsbedrag" en dit voor maximaal 18 maanden te rekenen van de eerste betaling door de investeerder. Deze opbrengst is gelinkt aan de Euribor op 12 maanden.

Rendement

Het totale rendement bestaat uit het fiscale voordeel en de mogelijke rentevergoeding. Voor een taxshelterinvestering van bijvoorbeeld 100.000 EUR is er een maximaal rendement mogelijk van 12,68 % (bruto), zijnde 10,20 % (netto).

- Voorlopige vrijstelling van de belastbare basis ter waarde van 310 % van het in taxshelter geïnvesteerde bedrag (gewone tarief in de vennootschapsbelasting).

$$\text{Fiscaal voordeel} = 100.000 \text{ EUR} \times 310 \% \times 33,99 \% \\ = 105.369 \text{ EUR} \text{ (5,37 \% van het investeringsbedrag)}$$

- Bijkomend rendement gebaseerd op het geldende Euribortarief (12 maanden + 450 basispunten) en berekend tot aflevering van het fiscale attest met maximum 18 maanden.

$$\text{Fiscaal voordeel} = 7,31 \% \text{ bruto van het} \\ \text{investeringsbedrag, zijnde 4,83 \% netto (= 7,31 \% minus} \\ \text{vennootschapsbelasting).}$$

Risico

Zowel een taxshelterattest met een lagere fiscale waarde, als het ontbreken van enig attest, zal aanleiding geven tot een daling van het financieel rendement. De wetgever heeft echter toegelaten om dit risico in te dekken door middel van een bankgarantie.

Anse Mertens, anmertens@deloitte.com

Conclusie

Hoewel het taxsheltermechanisme op het eerste zicht veel complexe bepalingen bevat, blijft het een investering met een zeer aantrekkelijk financieel rendement.

Houd er wel rekening mee dat dit rendement onder meer afhankelijk is van het toepasselijke tarief in de vennootschapsbelasting en van de toegekende rentevergoeding op het investeringsbedrag.

In het kort

VVPRbis: omzetting van een schuldvordering is geen inbreng in geld!

Een kmo-vennootschap kan onder bepaalde voorwaarden genieten van de VVPRbis-voordelen (Verminderde Voorheffing - Précompte Réduit) waarbij dividenden kunnen worden uitgekeerd aan nieuwe aandelen met een inhouding van slechts 15 % roerende voorheffing. Deze nieuwe aandelen moeten uitgereikt zijn naar aanleiding van 'nieuwe inbrengen in geld' vanaf 1 juli 2013. Onder de oude VVPR-regeling aanvaardde de Administratie dat de omzetting van een schuldvordering in het kapitaal van de vennootschap kon gelijkgesteld worden met een nieuwe inbreng in geld. Dit is echter niet meer het geval in de nieuwe VVPRbis-regeling. De minister van Financiën heeft namelijk uitdrukkelijk verklaard dat er bij de omzetting van een schuldvordering geen sprake is van vers geld dat ter beschikking van de vennootschap wordt gesteld. Bijgevolg komen de aandelen die voortvloeien uit de omzetting van een schuldvordering niet in aanmerking voor de VVPRbis-regeling.

Arnaud Vandeputte, avandeputte@deloitte.com

Dienstencheques: vraag een tweede account aan!

De uitgaven voor dienstencheques (en PWA-cheques) geven recht op een belastingvermindering van 30 %. De aftrekbare uitgaven voor deze cheques zijn echter beperkt tot 1.400 EUR per jaar en per belastingplichtige voor beide types cheques samen. Wanneer u samenwoont of gehuwd bent, kan zowel u als uw partner van hetzelfde voordeel genieten. Indien u bijvoorbeeld reeds voor 1.400 EUR dienstencheques heeft gekocht op uw naam, is het aangewezen om uw partner ook een eigen gebruikersovereenkomst te laten sluiten met de dienstencheque-instelling en cheques aan te kopen op naam van die partner. Zo kan u samen jaarlijks 2.800 EUR in mindering brengen in plaats van 1.400 EUR.

Dimitri Samyn, dsamyn@deloitte.com

Vervroegde beëindiging van erfpachtcontracten: Vlaanderen herzielt de 2 % registratierechten

De aankoop van een onroerend goed wordt dikwijls gestructureerd via de zogenaamde "split sale", waarbij partij A de tréfonds koopt en een verbonden partij B het erfpachtrecht verkrijgt. Dit levert een aanzienlijke besparing inzake registratierechten op. Op de vergoeding voor het erfpachtrecht betaalt men slechts 2 % registratierechten (vóór juli 2013 was dat nog 0,2 %), op de tréfonds is het verkooprecht van 10 % verschuldigd. Recent is een administratieve beslissing verschenen van de Vlaamse Belastingadministratie (Vlabel) omtrent de gevolgen van de vroegtijdige beëindiging van een dergelijke constructie ingevolge de gelijktijdige verkoop van het tréfonds en de overdracht van het recht van erfpacht aan een derde, niet verbonden koper. In deze beslissing valt vooreerst te lezen dat omwille van de wedersamenstelling van de volle eigendom in hoofde van deze derde koper, het verkooprecht verschuldigd is door de koper op de prijs(waarde) van zowel de tréfonds als

de erfpacht. Dit standpunt is in overeenstemming met de visie die de Rulingcommissie destijds onderschreef. Maar Vlabel gaat nog een stap verder: het registratierecht van 2 % (0,2 %) op de oorspronkelijke vestiging van een recht van erfpacht zal worden "herzien" en het verkooprecht van 10 % zal alsnog worden toegepast indien de betrokkenen oorspronkelijk de verbintenis hadden aangegaan de volle eigendom niet vervroegd weder samen te stellen. Volgens Vlabel is de toenmalige heffing van 2 % (0,2 %) immers enkel gebeurd omwille van de toenmalig aangegane verbintenis waarvan thans blijkt dat ze niet wordt nagekomen.

Hilde Vandemaele, hvandemaele@deloitte.com

Renovatiewerken aan 6 % btw vanaf 2016

Verbouwings- en renovatiewerken aan oude privéwoningen worden gefactureerd aan een verlaagd tarief van 6 % indien voldaan wordt aan de wettelijk voorziene voorwaarden. Het Regeerakkoord van 9 oktober 2014 bepaalde dat de ouderdomsvereiste zal worden aangepast. Dit houdt in dat dat de werken in onroerende staat (of ermee gelijkgestelde handelingen) verricht moeten worden aan een gebouw waarvan de eerste ingebruikneming minstens 5 jaar geleden heeft plaatsgevonden. De regering heeft beslist dat deze ouderdomsvereiste vanaf 1 januari 2016 zal worden opgetrokken naar 10 jaar. Het eerste tijdstip van opeisbaarheid van btw over de werken is van belang om te bepalen of de ouderdomsvereiste van 5 of 10 jaar zal gelden. Indien dit tijdstip van opeisbaarheid van btw zich voordoet vóór 1 januari 2016, geldt de ouderdomsvereiste van 5 jaar nog. Indien dit tijdstip zich voordoet vanaf 1 januari 2016, geldt de ouderdomsvereiste van 10 jaar. Momenteel bestaat er nog onduidelijkheid over hoe dit tijdstip van opeisbaarheid van btw moet bepaald worden. Verwacht wordt dat de administratie voor het einde van 2015 de overgangsmaatregelen zal toelichten.

Philip Decoster, pdecoster@deloitte.com

Terugbetaling aan personeel van individueel pensioensparen vrij van normale RSZ-bijdragen

De terugbetaling van het individueel pensioensparen (derde pijler/maximum 940 EUR in 2015) door de werkgever aan een werknemer is vrijgesteld van normale sociale zekerheidsbijdragen, zowel in hoofde van de werknemer als de werkgever. Enkel de bijzondere werkgeversbijdrage van 8,86 % op buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom is hierop verschuldigd. Fiscaalrechtelijk wordt het terugbetalen van het individueel pensioensparen wel aanzien als loon (gewone BV-percentages zijn van toepassing).

Belangrijke opmerking: bij aanvullende pensioenverzekeringen, zoals bijvoorbeeld groepsverzekeringen, stuurt de verzekeraar de werkgever een bericht dat moet worden doorgegeven aan het sociaal secretariaat voor de bijzondere inhouding van 8,86 %. Gezien pensioensparen iets is wat individueel en persoonlijk door de werknemer gebeurt, zal de werkgever spontaan de aangifte van deze 8,86 % moeten initiëren bij zijn sociaal secretariaat.

Anne-Line Servaes, aservaes@deloitte.com

Vraag en antwoord

Heeft u een specifieke vraag?

Stuur ze ons door via mail info@deloitte-fiduciaire.be of post naar:

Deloitte Fiduciaire,
Redactie Actualiteiten,
Kortrijksesteenweg 1146,
9051 Gent

Verantwoordelijke uitgever

Henk Hemelaere

Gehele of gedeeltelijke overname uit deze uitgave is slechts toegestaan na uitdrukkelijke toestemming van de redactie. Hoewel wij de grootste zorg besteden aan deze uitgave, kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de volstreekte juistheid en volledigheid van de in deze nieuwsbrief opgenomen teksten. Heeft u vragen bij een of meerdere artikels, bel dan 09 393 75 85 of contacteer uw contactpersoon binnen Deloitte.

 Deloitte Fiduciaire

 @DeloitteFidu

 [linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire](https://www.linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire)

www.deloitte-fiduciaire.be

© 2015 Deloitte Fiduciaire
Designed and produced by
the Creative Studio at Deloitte
Belgium

Antwerpen - Brugge -
Brussel - Charleroi - Gent -
Hasselt - Kortrijk - Leuven -
Luik - Roeselare

Niet akkoord met uw aanslagbiljet? Wees er op tijd bij!

Indien u niet akkoord gaat met het aanslagbiljet, kan administratief bezwaar ingediend worden bij de bevoegde instanties. Om ontvankelijk te zijn moet dit bezwaarschrift, naast een aantal andere voorwaarden, binnen de juiste termijn ingediend worden.

Voor de inkomstenbelastingen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, ...) moet het bezwaarschrift binnen een termijn van 6 maanden vanaf de derde werkdag volgend op de dag van verzending van het aanslagbiljet bij de bevoegde instanties toekomen. Let wel, ten gevolge van een geldig ingediend bezwaarschrift kan de aanslagtermijn verlengd worden met maximum 6 maanden te rekenen vanaf het moment van indiening ervan.

Voor bezwaar tegen de onroerende voorheffing op onroerende goederen gelegen in het Vlaams Gewest geldt evenwel een kortere termijn van 3 maanden na de derde werkdag die volgt op de verzendingsdatum.

Deze termijn wordt in het Vlaams Gewest verlengd tot 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar indien in het bezwaarschrift kwijtschelding of vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit wordt ingeroepen.

Het begrip 'werkdag' omvat alle dagen, uitgezonderd zaterdag, zondag en feestdagen. Wanneer de vervaldag van de bezwaartermijn op een zaterdag, zondag of een wettelijke feestdag valt, wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Toepassingsvoorbeeld	Verzendiingsdatum	Bezwaardatum
Aanslagbiljet inkomstenbelasting	21.09.2015 12.10.2015	23.03.2016 14.04.2016
Aanslagbiljet onroerende voorheffing	21.09.2015 12.10.2015	23.12.2016 14.01.2016

Arnaud Vandeputte, avandeputte@deloitte.com

Private Governance

Lijfrente: een valabel alternatief?

(Jonge) bedrijfsleiders met een grote credit-rekening-courant (R/C) op hun vennootschap riskeren een hoge erfbelasting. Vindt men een schenking aan de kinderen niet of nog niet aangewezen, dan kan de verkoop op lijfrente een mooi en interessant alternatief zijn.

Daarbij ontvangt de bedrijfsleider in ruil voor zijn R/C een periodieke (b.v. maandelijkse) lijfrente gedurende zijn hele leven. Elke lijfrentebetaling omvat deels een terugbetaling van kapitaal en deels een intrestvergoeding op het nog niet terugbetaald kapitaal. Het exacte bedrag ervan wordt berekend aan de hand van de statistische levensverwachting van de bedrijfsleider.

De verkoop op lijfrente is een kanscontract, gezien niet geweten is hoe lang de bedrijfsleider zal leven. Er is bij overlijden geen erfbelasting verschuldigd, gezien de lijfrentebetalingen wegvallen. Het risico is dat bij vroegtijdig overlijden, de gedane lijfrentebetalingen vaak (veel) minder zullen bedragen dan de initiële R/C. Ook fiscaal betekent dit een risico: de vennootschap moet (veel) minder betalen dan oorspronkelijk ingeschat. Het verschil is belastbaar

in de vennootschapsbelasting. Deze risico's kunnen (grotendeels) worden opgevangen door de kinderen in de regeling te betrekken in die zin dat er na overlijden van de bedrijfsleider een nieuwe lijfrente ontstaat die dient betaald te worden aan de kinderen. Daartoe wordt voorafgaandelijk een deel van de initiële R/C geschonken aan de kinderen die op hun beurt deze verkopen op lijfrente. Deze lijfrente krijgt pas uitwerking bij overlijden van de bedrijfsleider.

Overigens kan de lijfrente steeds opnieuw worden omgezet in een R/C (op voorwaarde dat de lijfrentegenieter in goede gezondheid verkeert). Zo zullen de kinderen na overlijden van de bedrijfsleider de lijfrente die hen voortaan toekomt terug kunnen omzetten in een R/C. De waarde daarvan kan, b.v. bij vroegtijdig overlijden van de bedrijfsleider, (aanzienlijk) hoger zijn dan het deel van de initiële R/C dat zij geschonken kregen. Tot slot: de lijfrentegenieter wordt slechts beperkt belast op de door hem ontvangen lijfrentebetalingen: hij betaalt 25 % personenbelasting (+ gemeentelijke opcentiemen) op 3 % van het oorspronkelijke vestigingsbedrag (waarde R/C).

Thomas Storme, tstorme@deloitte.com